

Desinència *-essin* de la persona 6 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la 2a conjugació (*venguessin* o *batessin*)

(ALDC, IX, 2151. *Venguessin* o *batessin* [ImS 6])

La distribució de la desinència *-essin* (i var.) de la persona 6 de l'imperfet de subjuntiu de verbs de la segona conjugació, com *vendre* o *batre*, que en llat. vg. era *VENDISSENT, *BATTISSENT, és molt semblant a la de *cantessin* (veg. mapa 1418), tret del bal. i parlars ribagorçans, on la desinència és *-assen*, *-assin*.

Vet aquí les diverses variants: de la més antiga, *-essen*, *venguessen* (*venguéssan* 102), *venessen* 9, 83, 84, 87, 93, 94 (*venéssan* 108), *vendessen* 7, 100; *batessen*, *batiguessen* 86, 98, 101, 129, 140, 141, 145, 147, 151, *bateguessen* 146, *batguessen* 104; a les més modernes: *venessin* 3, *venguessin*, *batessin*; *veneren* 160, 162, 169, *vengueren*, *bateren*, *bategueren* 148, 150, *batgueren* 152.

Venguissen 99 implica un canvi cap a la tercera conjugació. Des d'un punt de vista geogràfic, les desinències *-essin*, del cat. central, alg., men. i part del mall., i *-eren*, del val., es mostren més evolucionades respecte de *-essen*, que perviu en cat. nord-occ., ross., mall. i eiv.

Són formes normatives *venguessin* (model *ofenguessin*), *batessin* (model *perdessin*), des del *DOrt*, 1917; *batessen* (*perdessen*), des de Fabra, 1918 (pàg. 74); *vengueren*, *bateren*, des de la *GIEC*, 2016 (pàg. 316 i 277 respectivament), que també inclou *venguessen*, *batessen* (val. i nord-occ.) i *venessin* (bal.) entre "Altres variants".

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

